

Mimoň

Kraj: Liberecký

Správní obvod: Česká Lípa

Nadmořská výška: 280 m n. m.

Počet obyvatel: 6 312

Adresa URL: www.mestomimon.cz

Okres: Česká Lípa

GPS souřadnice: 50.655668N, 14.724856E

První pís. zmínka: 1352 (671 let)

PSČ: 471 24

Historie obce Mimoň

Počátky města jsou spojené s jím procházející kupeckou cestou, zvanou "Záhošťská" a s majiteli nedalekého strážského panství - Vartemberky. V 11. století je saským kronikářem cesta ze Žitavy přes Jablonné, Mimoň, Kuřivody, Bělou pod Bezdězem, Mladou Boleslav, Čáslav a Jihlavu zmiňována jako stará a těžká (za Kuřivody se později odklonila na Mnichovo Hradiště a Prahu). Tržní osada u brodu při soutoku Ploučnice a Panenského potoka byla osídlována postupně Slovy i německými kolonisty. Zmínky z r. 1352 uvádějí už farní ves. Potvrzení celních práv Karlem IV. roku 1371 tehdejšími majitelům, Janovi a Václavovi z Vartemberka, znamenalo rozvoj obchodu a přínos do pokladny obce i majitelům panství. Z vybraných peněz se udržovaly a stavěly silnice, mosty, pevnosti a platila stráž pro obchodníky. Vybírání cla se udrželo do 18. stol. a vybírání mýtného až do 19. stol. V obci se rozvíjel obchod, přestože výbojné války Vartemberků s husity i Žitavou obyvatelstvu vše ztěžovaly. R. 1500 koupil Mimoň od Jana z Vartemberka Oldřich z Bieberštejnů a už r. 1505 je Mimoň uváděna jako město. R. 1511 ji vlastní jiný Jan z Vartemberka a potvrzuje městu další obchodní výsady. R. 1526 se Mimoň prodejem vrací Bieberštejnům, kteří budují na náměstí r. 1570 panské sídlo - základ pozdějšího zámku. 19. června 1578 prodal Karel z Bieberštejna Mimoň s pustým hradem Ralsko a přilehlými vesnicemi Bohuslavu Mazancovi z Frimburka. Jeho syn prodává r. 1604 panství Janu Müllnerovi z Müllhausu. Müllhausům byl majetek v pobělohorské době zkonfiskován, přešel na rod Zeidlerů, pak na Albrechta z Valdštejna.

Po jeho zavraždění si majetek vyprosila vdova po Janu Hoffmannovi Zeidlerovi, ale už 15. ledna 1651 ho její zadlužené děti prodávají Janu Putzovi z Adlersturnu. Ten byl po špatně hospodařících Zeidlerech pro mimoňské panství hotovým požehnáním. Po jeho smrti, od r. 1660, vedla nějakou dobu panství vdova a od nabytí zletilosti synové Jan František Edmund a Jan Ignác Dominik. Podle otcova odkazu nechali postavit kapli Božího hrobu, pivovar, špitál, radnici a přestavět zámek a farní kostel. V té době tvořily město 3 katastry: vlastní Mimoň, vesnice Okrouhlá a vesnice Šibeničná. R. 1681 došlo ke sloučení všech částí a bylo ustanoveno složení městského zastupitelstva. Manželství obou posledních mužských potomků rodu Putzů bylo bezdětné, proto J. I. D. Putz ustanovil v závěti dědicem tři dcery svého zemřelého strýce Jana Marcuse Putze. Nejstarší z nich, Marie Terezie Isabela se po sňatku se svobodným pánem Ludvíkem Josefem z Hartigů r. 1705 stala univerzální dědičkou panství Mimoň. Tak se do Mimoně dostal rod Hartigů, který zde byl až do r. 1945. Když se r. 1777 schylovalo k další válce o dědictví bavorské, rozhodl se v květnu 1778 navštívit Mimoň a Stráž - terén budoucího možného válčiště - sám císař Josef II. Zatímco v 18. stol. ohrožovaly město sedlácké rebelie proti útlaku a robotě a vojenské výboje prusko - rakouské války, začátek 19. stol. znamenal zkázu největší. Rozsáhlý požár 11. června 1806 zničil téměř všechny stavby ve městě, včetně kostela. Pomoc proudila ze všech okolních měst. V r. 1865 město získalo

statut soudního okresu a mělo ve správě 39 obcí s 23 tisíci obyvateli. Průmyslový rozvoj a výstavba železniční tratě, hřebčína, továren, lázní, jatek, škol apod. udělaly z Mimoně jedno z největších měst na Českolipsku. Po skončení 2. svět. války odchází rod Hartigů, odklízí se rozbombardované části města a nastává další budovatelská éra. Vznikl vojenský prostor, postavila se nová sídliště a v blízkosti města byla zahájena těžba uranu. V 80. letech 20. stol. proběhla další vlna bourání zchátralých historických budov ve městě. Nové společenské změny po r. 1989 umožnily rekonstrukci areálu Božího hrobu i jiných památek. Město rozšířilo bytový fond o několik zrekonstruovaných panelových domů v nedaleké Ploužnici. Budoucnost města směřuje k rozvoji turistického ruchu, rekreačních aktivit a občanského prostředí.

